

ג' מימרות בהיסח הדעת

א"ר אלעזר בן אלעזר	א"ר יונתן בן עמרם	א"ר יונתן בן אלעזר	
מעשה בשתי נשים חברות שנתחלפו להן כליהן בבית המרחץ, ובא מעשה לפני ר"ע וטימאן. (ס"ל בהוה-אמינא דמשמר הדבר בחזקת שהוא דבר זה ונמצא שהוא דבר אחר, אינו שמור)	נתחלפו לו כלים של שבת בכלים של חול ולבשן, נטמאו. (ס"ל בהוה-אמינא דמשמר הדבר בחזקת שהוא דבר זה ונמצא שהוא דבר אחר, אינו שמור)	נפלה מעפרתו הימנו, אמר לחבירו תנה לי, ונתנה לו, טמאה. (המגביהו חושב: הרי הוא לא יודע אם אני טהור, ולכן מסיח דעתו. למה בעה"ב אינו שומר יתבאר במסקנא)	המימרות
א. המשמר את החבית בחזקת של יין ונמצאת של שמן טהורה מלטמא. ב. רבי בגד זה ארגתיו בטהרה ולא היה בלבי לשומרו בטהרה ומתוך בדיקות שהיה רבי ישמעאל בודקה אמרה לו רבי נדה משכה עמי בחבל ג. רבי מפה זו ארגתיה בטהרה ולא היה בלבי לשומרה ומתוך בדיקות שהיה רבי ישמעאל בודקה אמרה לו רבי נימא נפסקה לי וקשרתיה בפה		קושיא זו לא קשה על ר' יונתן ב"א	?
כל אחת ואחת אומרת חברתי אשת עם הארץ, ומסחה דעתה מינה.	כיון דכלים דשבת עביד להו שימור טפי מסח דעתיה מינייהו.	חזקה אין אדם משמר מה שביד חברו.	!

אין כלי מטמא כלי

המציאות	דרגת הטומאה	אבל...
מגריפה שנגע בטמא מת:	טומאת מתכת אב.	לא שכיח
מגריפה שנדרס בזב וכדומה:	טומאת מדרס אב.	מגריפה אינו עומדת למדרס.
מגריפה שנגע בה אב:	ראשון.	כלי אינו נעשה שני.

הדרן עלך אין דורשין

כז כז

חומר בקדש מבתרומה	רבי אילא עשר מעלות שנו	רבא אחת-עשרה מעלות שנו
מטבילין כלים בתוך כלים לתרומה אבל לא לקדש	(א) חציצה (כמו למטה בקשר)	(א) חשש שאין בפיו כשפופרת
אחוריים ותוך ובית הצביטה בתרומה אבל לא בקדש	(ב) שבדאורייתא אין חילוק	(ב) שבדאורייתא אין חילוק
נושא את המדרס נושא את התרומה אבל לא את הקדש	(ג) שמא ייכנס המדרס לאויר	(ג) שמא ייכנס המדרס לאויר
בגדי אוכלי תרומה מדרס לקדש	(ד) שמא ישבה עליה נדה	(ד) שמא ישבה עליה נדה
בקדש מתיר ומנגב ומטביל ואח"כ קושר ובתרומה קושר ואח"כ מטביל	חציצה כמו למעלה (א)	(ה) חשש חציצה
כלים הנגמרים בטהרה צריכין טבילה לקדש אבל לא לתרומה	(ה) שמא ניתז רוק של זב	(ו) שמא ניתז רוק של זב
הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש אבל לא לתרומה	(ו) מעלה דרבנן	(ז) מעלה דרבנן
הרביעי בקדש פסול והשלישי בתרומה	(ז) מעלה דרבנן	(ח) מעלה דרבנן
תרומה אם נטמאת אחת מידי חבירתה טהורה ובקדש מטביל שתיהן	(ח) מעלה דרבנן	(ט) מעלה דרבנן
אוכלין אוכלים נגובין בידיים מסואבות בתרומה אבל לא בקדש	(ט) מעלה דרבנן	(י) מעלה דרבנן
האונן ומחוסר כפורים צריכין טבילה לקדש אבל לא לתרומה	(י) מעלה דרבנן	(יא) מעלה דרבנן

מחוסר כיפורים

כגון זב שספר שבעה נקיים, מותר:

במעשר: ביום ז' לאחר טבילה

בתרומה: בלילה אחר הערב שמש

בקודש: ביום ח' אחר הבאת קרבנותיו

ומדרבנן טובל עוה"פ אח"כ

